

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 11Co/695/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2613211053
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 12. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Silvia Hýbelová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2015:2613211053.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Silvie Hýbelovej a sudcov Mgr. Fedora Benku a Mgr. Renáty Gavalcovej, v právnej veci navrhovateľa: Z. R., nar. XX.XX.XXXX, bytom N. D. č. X, F., zastúpený: JUDr. Jurajom Prochádzkom, advokátom, Lakšárska Nová Ves č. 403, proti odporcom: 1/ J. R., nar. XX.XX.XXXX, bytom T. č. XXX, 2/ G. R., nar. XX.XX.XXXX, bytom T. č. XXX, zastúpený: Mgr. Milanom Sadloňom, advokátom, V.P.Tótha č. 30, Senica, o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnosti, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Senica zo dňa 24. júna 2014, č.k. 11C/131/2013-90, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa m e n í tak, že sa určuje, že navrhovateľ je vlastníkom garáže bez súpisného čísla na parc.č. 588/4 zapísanej v KN na LVč. XXXX pre obec a kat. územie T. v celosti.

O náhrade trov tohto konania rozhodne odvolací súd samostatným uznesením.

odôvodnenie:

Súd prvého stupňa rozsudkom napadnutým odvolaním zamietol návrh navrhovateľa, ktorým sa na odporcoch domáhal určenia, že je vlastníkom garáže bez súpisného čísla, na parcele č. 588/4, zapísanej na LV č. XXXX pre obec a katastrálne územie T. v celosti. Návrh navrhovateľ odôvodnil tým, že v rokoch 1999 - 2002 vybudoval pre svoj osobný automobil spornú garáž. V čase výstavby vlastníckymi pozemku, na ktorom ju hodlal vybudovať boli rodičia navrhovateľa, preto figurovali formálne ako žiadatelia o vydanie stavebného a kolaudačného povolenia, avšak skutočným stavebníkom bol navrhovateľ. V roku 2010 po rozvode rodičov previedla matka navrhovateľa svoj podiel na odporcu 2/, takže momentálne sú podielovými spoluvlastníkmi spornej garáže odporcovia 1/, 2/ v podiele 1/2 každý. Odporca 1/ s návrhom súhlasil, odporca 2/ uviedol, že nie je pravdou, že by navrhovateľ bol stavebníkom spornej garáže, tento sa mohol podieľať na stavebných prácach a financovaní nákupov stavebných materiálov ako syn vtedajších vlastníkov. Nič mu nebránilo, aby sa už v čase povoľovania stavby stal stavebníkom a následne spoluvlastníkom spornej garáže. Skutočnosť, že po postavení garáže túto užíval nepotvrzuje jeho faktické vlastníctvo garáže, ale len to, že vlastníci mu dovolili túto garáž užívať. Navrhovateľ nikdy doposiaľ neprejavil záujem vlastníť garáž. Požiadavku voči vlastníkom nikdy nevzniesol. Navrhovateľ odvodzuje svoje vlastnícke právo ku garáži ku skutočnosti, že zakúpil a zabudoval určitý materiál do stavby garáže a od ústnej dohody o užívaní garáže po jej výstavbe, ktorej obsah je navyše nejasný. Ani jedna skutočnosť nepostačuje na rozhodnutie o tom, že vlastníkom garáže je navrhovateľ. Z výsledkov vykonaného dokazovania vyvodil súd prvého stupňa záver, že návrh nebol podaný dôvodne. Súd mal výsluchom účastníkov, výsluchom svedkov ako aj listinnými dôkazmi jednoznačne za preukázané, že sporná garáž bola postavená na pozemku, ktorý bol v čase jej výstavby v BSM manželov R. - J. a P.. Stavebné a kolaudačné rozhodnutie a aj napokon zápis garáže do katastra nehnuteľností bol vykonaný na základe žiadosti týchto osôb, teda manželov R.. Je možné, že určitý materiál na

jej výstavbu financoval zo svojich prostriedkov navrhovateľ, čo však bez ďalšieho neznamená, že je výlučným vlastníkom spornej garáže. Navrhovateľ sa bránil tým, že evidencia bola vedená na jeho rodičov len formálne, pretože boli vlastníkami pozemku, pričom táto jeho obrana neobstojí, pretože tu je potrebné prisvedčiť k tvrdeniu odporcu 2/, že už v čase výstavby spornej garáže navrhovateľovi nič nebránilo, aby sa už v čase povoľovania stavby stal stavebníkom a následne vlastníkom. Svedkyňa P. R. - matka navrhovateľa a odporcu 2/, bývalá manželka odporcu 1/ vypovedala, že garáž si staval jej manžel, t.j. odporca 1/ pre seba a pretože boli manželia boli zapísaní ako jej spoluvlastníci obaja. Od roku 2002 do roku 2010 kedy svedkyňa darovala svoj podiel odporcovi 2/ nič nebránilo navrhovateľovi resp. jeho rodičom aby otázku vlastníckych vzťahov k spornej garáži dali do poriadku aj po právnej stránke. Teda mohli previesť garáž na navrhovateľa, čo sa však nestalo. Navrhovateľ v konaní neuniesol dôkazné bremeno na určení, pretože nepreukázal súdu, že by bol výlučným vlastníkom spornej garáže. Výsluchom svedkov, ktorých navrhol vypočuť ako aj listinnými dôkazmi a fotodokumentáciou, ktoré predložil navrhovateľ len preukázal, že sa podieľal na jej výstavbe a čiastočnom financovaní a preto súd návrh ako nedôvodný zamietol. O náhrade trov konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p. a odporcovi 2/ priznal náhradu trov konania, odporcovi 1/ túto nepriznal, nakoľko si ju neuplatnil. Určil tak navrhovateľovi povinnosť zaplatiť odporcovi 2/ sumu 373,06 eur za trovy právneho zastúpenia do rúk jeho právneho zástupcu.

Proti tomuto rozsudku súdu prvého stupňa v zákonom určenej lehote podal odvolanie navrhovateľ. Uviedol, že súd dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam a následne vec nesprávne právne posúdil. Nezobral do úvahy množstvo listinných dôkazov o nákupe stavebného materiálu, doklady o čerpaní prostriedkov zo stavebného sporenia navrhovateľa, a výpovede vo veci nezaujatých svedkov jednoznačne preukazujúce skutočnosti tvrdené navrhovateľom v žalobe. Dôvodnosť návrhu potvrdil i odporca 1/, ktorý vo svojej výpovedi potvrdil, že výlučným stavebníkom spornej garáže bol navrhovateľ a teda je v súčasnosti jej legitímnym vlastníkom. Z výpovedí účastníkov a svedkov vyplynulo, že navrhovateľ je najmladším dieťaťom svojich rodičov, v čase výstavby garáže bol slobodný s trvalým bydliskom v rodinnom dome rodičov na adrese T. č. XXX. Ostatné deti bývali mimo obce T. a mali vlastné bývanie. Bol teda predpoklad, že navrhovateľ zostane bývať vo veľkom dvojgeneračnom rodinnom dome rodičov. Vzťahy medzi rodičmi a navrhovateľom boli v tom čase veľmi dobré, rodičia navrhovateľa nevlastnili osobný automobil a ani nikdy neboli držiteľmi vodičského oprávnenia. Neexistoval žiadny racionálny dôvod, aby navrhovateľ vynakladal finančné prostriedky na formálny prevod vlastníckeho práva ku garáži na svoju osobu, keď toto jeho vlastnícke právo všetci rodinní príslušníci plne rešpektovali. Z vykonaného dokazovania jednoznačne vyplynulo, že od doby kolaudácie garáže v roku 2002 až do roku 2012 bol výlučným držiteľom a užívateľom tejto garáže navrhovateľ a nikto z rodinných príslušníkov toto jeho neformálne vlastnícke právo nespochybňoval. Súd prijal výpoveď svedkyne P. R. o tom, že garáž si staval jej manžel teda odporca 1/ pre seba, napriek skutočnosti, že v tej istej výpovedi sama uviedla, že žiadne z jej detí okrem syna G., teda odporcu 2/ sa s ňou nerozpráva a teda jej vzťah k navrhovateľovi nemožno považovať za nezaujatý. Rovnako táto svedkyňa nepreukázala, že by z jej prostriedkov získaných z predaja akcií z kupónovej privatizácie zakúpila kvádre na stavbu garáže alebo že by tieto peniaze dala manželovi na zakúpenie týchto kvádrov. Svedok N. R. - starosta vo svojej výpovedi výslovne uviedol, že J. R. pri konaní o vydaní stavebného povolenia prehlásil, že túto garáž ide postaviť jeho syn Z., pretože si kúpil auto a toto auto pod bránou zavádza. V odôvodnení rozsudku však súd uviedol len to, že o financovaní spornej garáže svedok nevie nič. Svedkyňa F. O. vo svedeckej výpovedi uviedla, že garáž bude patriť Z., keďže si ju staval pre svoje auto. Svedok W. R. uviedol, že Z. sa rozhodol, že si postaví garáž, stavebný materiál na stavbu garáže zháňal navrhovateľ, ktorému radil kde sa dá aký materiál výhodne zakúpiť. Svedok W. R. uviedol, že J. R. ho oslovil, či by neprišiel Z. pomôcť stavať garáž. Z rozhovorov vedel, že garáž si vybavoval a staval Z. R. teda navrhovateľ. Navrhovateľ doložil súdu množstvo nesporných listinných dôkazov, doklady o nákupe stavebného materiálu, doklady o čerpaní prostriedkov zo stavebného sporenia. Je nesporné, že tieto doklady by nemal vo svojej držbe, ak by stavebný materiál na nich uvedený sám nekupoval a nefigurovalo na nich jeho meno ako kupujúceho. Naproti tomu odporca 2/ nepredložil ani jediný doklad o tom, že stavebný materiál na spornú stavbu kupovala jeho právna predchodkyňa, prípadne jej manžel. V súvislosti s preukázaním skutočností, či všetok materiál zo svojich prostriedkov hradil navrhovateľ je potrebné poukázať na skutočnosť, že žiadny z dokladov o nákupe stavebného materiálu nebol predávajúcimi vystavený v období medzi 06.07.2000 - 29.03.2001 teda v období, kedy navrhovateľ vykonával vojenskú prezenčnú službu. Ak by bolo pravdivé tvrdenie svedkyne P. R. o tom, že garáž si staval jej vtedajší manžel J. R. pre seba, bol by tento nepochybné využil ako hlavnú stavebnú sezónu na stavbu garáže a nákup stavebného materiálu

leto roku 2000 a nečakal by na návrat jedného zo svojich štyroch detí z vojenskej prezenčnej služby. Navrhol rozsudok súdu prvého stupňa zrušiť a vec vrátiť súdu na ďalšie konanie.

Odporca 2/ v písomnom vyjadrení k odvolaniu navrhovateľa uviedol, že tvrdeniu navrhovateľa, že bol stavebníkom spornej garáže odporujú listinné dôkazy a to kolaudačné rozhodnutie OÚ Senica zo dňa 02.05.2002, v ktorom ako stavebníci vystupujú manželia J. a P. R., prehlásenie pre kataster nehnuteľností zo dňa 17.04.2002, v ktorom manželia R. uviedli, že garáž postavili zo spoločných prostriedkov na svojom pozemku a žiadali, aby bola zapísaná do ich BSM. Ak mal byť navrhovateľ stavebníkom a následne sa aj mal stať vlastníkom garáže, mal sa vysporiadať aj s nákladmi, ktoré by predstavovali zápis jeho vlastníckeho práva k stavbe. Svoje vlastnícke právo garáže si mohol uplatniť i po zápise vlastníctva garáže do BSM oboch rodičov, čo však neurobil. Neurobil tak ani vtedy, keď v roku 2010 matka navrhovateľa previedla svoj podiel na garáži do vlastníctva odporcu 2/, ani v roku 2012, keď garáž začal užívať odporca 2/. Ostatné listinné dôkazy predložené súdu nevypovedali o vlastníctve garáže vôbec nič. Z dôkazov predložených súdu vyplýva, že doklady o kúpe stavebného materiálu v celkovej hodnote 84.578 Sk boli žiadateľovi Z. R. vrátené R. Y. Y. späť a tieto už súdu nepredložil. Vzhľadom na výšku príjmu navrhovateľa (čistý príjem za 9 mesiacov 94.928 Sk) je evidentné, že z vlastných zdrojov navrhovateľ nemohol financovať výstavbu garáže. V lete roku 2012 potom, čo odporca 2/ proti vôli navrhovateľa zobral do užívania spornú garáž znemožnil ju užívať ako dielňu aj odporcovi 1/, tento poškodil garážovú bránu a spôsobil mu tak škodu 648 eur. Potom, čo sa v súdnom konaní o náhradu škody a vydanie bezdôvodného obohatenia preukázalo, že vlastníkami sú odporcovia 1/, 2/ podal navrhovateľ návrh o určenie vlastníckeho práva ku garáži. Navrhovateľ potom, ako odporca 2/ podal na políciu oznámenie o poškodení garážovej brány otcom, vo vyšetrovaní neuviedol, že je vlastníkom celej garáže, ale len vlastníkom garážovej brány. Podanie návrhu je účelovým krokom z toho dôvodu, aby ochránil otca od nevyhnutnej náhrady škody. Vyjadrenie odporcu 1/ je preto potrebné vnímať v tomto kontexte. Navrhovateľ nikdy doposiaľ neprejavil záujem vlastníť garáž. Svoje vlastnícke právo odvodzuje od skutočnosti, že zakúpil a zabudoval určitý materiál do stavby garáže a od ústnej dohody o užívaní garáže po jej výstavbe, ktorej obsah sa nepreukázal. Ani jedna skutočnosť tvrdená navrhovateľom nepostačuje na rozhodnutie o tom, že vlastníkom garáže je navrhovateľ. Navrhol rozsudok súdu prvého stupňa potvrdiť.

Odporca 1/ v písomnom vyjadrení k odvolaniu uviedol, že súd nesprávne posúdil vec lebo garáž financoval navrhovateľ a celá jeho rodina mu pritom pomáhala a v dobe stavania garáže býval odporca 2/ v U.. Pre nezhody v rodine, keď sa odporca 2/ dozvedel, že nie je jeho otec, tak ho napadol nožom, je veľmi agresívny. 02.03.2008 ho dobil, za čo bol aj súdený. S exmanželkou žiadne deti nekomunikujú, pretože ich vyhnala a všetok svoj majetok, teda pôdu aj polovičku domu darovala synovi G. - odporcovi 2/. Najstaršia dcéra 48-ročná, je mentálne postihnutá, neudrží moč, má padúcnicu, je na úrovni 5-ročného dieťaťa. Odporca 2/ raz v nedeľu, keď boli v kostole vylomil dvere a multikárou vytiahol navrhovateľovi von auto z garáže a dal si tam svoje, potom mu ešte znemožnil parkovanie aj pod bránou, kde umiestnil nepojazdnú multikáru, ktorej odmontoval kolesá a Z. tak musel parkovať na ulici. Vtedy sa nahneval a rozbil bránu na diaľkové ovládanie. Polovica domu je stále jeho a aspoň jedno parkovacie miesto tiež a odporca 2/ si zabral parkovanie aj pod bránou aj v garáži, ktorá je navyše navrhovateľa. Nech odporca 2/ ukáže aspoň jeden doklad čo platil, či už na dome alebo na garáži a teraz všetkých vyháňa z domu, ktorý staval on.

Krajský súd v Trnave ako súd odvolací po zistení, že odvolanie podala včas oprávnená osoba - účastník konania proti rozhodnutiu, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný, v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania podľa § 212 ods. 1 O.s.p. postupom podľa ust. § 214 ods. 1 O.s.p. a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvého stupňa nie je vecne správny

Predmetom konania vedeného na súde prvého stupňa pod sp.zn. 11C/131/2013 je určenie vlastníckeho práva navrhovateľa ku garáži bez súpisného čísla, postavenej na parcele číslo 588/4, zapísanej na LV č. XXXX pre obec a katastrálne územie T. v celosti.

Predmetom odvolacieho konania je posúdenie správnosti postupu a rozhodnutia súdu prvého stupňa, ktorým bol návrh navrhovateľa ako nedôvodný zamietnutý.

Z obsahu spisového materiálu vyplynulo, že návrhom podaným na súd prvého stupňa dňa 25.10.2013 sa navrhovateľ domáhal na odporcovi 1/ - svojom otcovi a odporcovi 2/ - svojom bratovi, ktorí sú podielovými

spoluvlastníkmi nehnuteľnosti, každý v podiele 1/2 určenia vlastníckeho práva vo svoj prospech ku garáži bez súpisného čísla, postavenej na parcele číslo 588/4, zapísanej na LV č. XXXX pre obec a katastrálne územie T. a to z dôvodu, že garáž vybuďoval navrhovateľ v rokoch 1999 - 2002 pre svoj osobný automobil. Keďže vlastníkmi pozemku, na ktorom garáž hodlal vybudovať boli v čase výstavby rodičia navrhovateľa, odporca 1/ J. R. a P. R. figurovali formálne ako žiadatelia o vydanie stavebného a kolaudačného povolenia, ktoré boli vystavené na ich mená. Skutočným stavebníkom a vlastníkom stavby však bol navrhovateľ. Odporcovia sú v súčasnosti zapísaní ako podieloví spoluvlastníci predmetnej garáže. Rodičia ku stavbe garáže nemali výhrady, so stavbou na jeho náklady súhlasili a sami požiadali o vydanie stavebného a užívacieho povolenia. Za dobu od kolaudácie garáže do nadobudnutia spoluvlastníckeho podielu odporcom 2/ nikdy nedošlo zo strany odporcov k spochybneniu vlastníctva garáže navrhovateľom, teda až do roku 2012, kedy si odporca 2/ začal nárokovat' užívacie právo ku garáži. Z LV č. XXXX pre obec a katastrálne územie T. je zrejme, že sporná garáž je evidovaná ako samostatne stojaca garáž bez súpisného čísla postavená na parcele č. 588/4. Okrem nej je tu aj zápis vlastníckeho práva k rodinnému domu číslo súpisné 106 postavenému na parcele číslo 588/3. Vlastníkmi týchto nehnuteľností sú odporcovia 1/, 2/, každý v podiele 1/2. Z dokladov o pohybe vlastníckych práv k spornej garáži je zrejme, že táto bola zapísaná do katastra nehnuteľností spolu s rodinným domom číslo súpisné 106, na základe prehlásenia pre kataster nehnuteľností zo dňa 17.06.2002, z ktorého prehlásenia je zrejme, že ho napísali resp. podpísali manželia J. a P. R., pričom uviedli, že rodinný dom číslo súpisné XXX aj garáž postavili na parcele číslo 588/3, 588/4, v roku 2002 zo spoločne nadobudnutých prostriedkov a preto žiadali, aby boli tieto nehnuteľnosti zapísané do ich BSM. Z rozhodnutia OÚ Senica, odbor životného prostredia zo dňa 02.05.2002 súd zistil, že povolenie na užívanie stavby - garáž pre osobný automobil postavenej na parcele číslo 588/4 v k.ú. T., aj kolaudačné rozhodnutie bolo vydané v prospech manželov R., ktorí si podali aj žiadosť o povolenie stavby. Svedok N. R. uviedol, že je starostom obce. Svojho času prišiel na obecny úrad odporca 1/ s tým, že požiadala o vydanie stavebného povolenia, kedy povedal toľko, že jeho syn Z. si ide postaviť garáž, pretože si kúpil auto a toto auto im pod bránou zavazia. Presne si už nepamätá, ale myslí si, že stavebné povolenie bolo vydané na pána J. R.. K financovaniu garáže sa vyjadriť nevie. Svedkyňa F. O. uviedla, že býva v susedstve R., odporcovi 1/ chodí pomáhať s jeho postihnutou dcérou. V čase keď sa garáž stavala vôbec nevedela o existencii pána G. R.. Tento tam v tom čase nebýval. Do domu začal chodiť neskôr, nikoho nezdravil. Potom jej odporca 1/ povedal, že je to jeho syn. Garáž pokiaľ vie, sa išla stavať z dôvodu že Z. si kúpil auto. Ďalej uviedla, že garáž mala patriť asi Z., keď si ju stavala pre svoje auto. Toto jej povedal odporca 1/. Svedok W. R. uviedol, že navrhovateľ je jeho švagrom. Navrhovateľ si kúpil auto a preto sa rozhodol, že si postaví garáž. On v tom čase staval rodinný dom, ovládal stavebné práce, preto chodil navrhovateľovi pomáhať. Kto financoval materiál nevie, ale o všetko v tejto súvislosti sa zaujímal navrhovateľ, ktorý sa ho pýtal a on mu poradil kde, čo dostane kúpiť lacnejšie. Svedok W. R. uviedol, že navrhovateľ a odporca 2/ sú jeho bratranci. Odporcovi 1/ - svojmu strýkovi pomáhal už pri stavbe rodinného domu. Tento ho oslovil, či by nešiel pomôcť Z. postaviť garáž. Myslí si, že to bolo niekedy v roku 1999 - 2000. Komu garáž patrí alebo pozemok nevie, bolo mu povedané že Z. si vybavuje a stavia garáž pre seba. Nič bližšie k tomu uviesť nevie. Svedkyňa P. R. - matka navrhovateľa a odporcu 2/ uviedla, že pokiaľ sa týka garáže, vie toľko, že jej bývalý manžel, teda odporca 1/ si garáž stavala pre seba. Auto, ktoré si Z. svojho času kúpil tiež zaplatil odporca 1/. Svoj podiel podarovala odporcovi 2/, túto garáž s odporcom 2/ potrebujú, pretože tam majú umiestnené nové auto. Ostatné deti sa s ňou nerozprávajú. S odporcom 1/ v čase výstavby garáže boli manželia, financie mali spoločné, takže materiál kupovali spoločne, vybavovanie okolo toho však prenechala manželovi. Predala kupónovú privatizáciu spolu za 15.000 Sk, ktoré investovala do materiálu potrebného na stavbu garáže. Všetkým varila a prala. Podiel na nehnuteľnostiach darovala synovi G., pretože manžel ju vyhodil z kuchyne ako prašivého psa a nikto okrem syna G. sa jej nezastal. Poprela, že by niekedy uzatvorili s odporcom 1/ a navrhovateľom nejakú dohodu, čo i len ústnu o tom, že garáž bude vlastnícky patriť Z.. Odporca 1/ nikdy nespomínal, že by niekedy garáž mala patriť Z..

Podľa § 123 O.z. vlastník je v medziach zákona oprávnený predmet svojho vlastníctva držať, užívať, požívať jeho plody a úžitky a nakladať s ním.

Podľa § 132 ods. 1 O.z. vlastníctvo veci si možno nadobudnúť kúpnu, darovacou alebo inou zmluvou, dedením, rozhodnutím štátneho orgánu alebo na základe iných skutočností ustanovených zákonom. Pri nadobúdaní vlastníckeho práva zmluvou hovoríme spravidla o prevode vlastníckeho práva. Pri nadobúdaní vlastníckeho práva dedením, rozhodnutím štátneho orgánu alebo na základe iných skutočností ustanovených zákonom hovoríme spravidla o prechode vlastníckeho práva. O prevod ani o

prechod vlastníckeho práva nejde v prípadoch nadobúdania vlastníckeho práva k novovzniknutej veci doteraz nikomu nepatriacej.

Odvolací súd mal za to, že súd prvého stupňa vo veci vykonal dostatočné dokazovanie na preukázanie skutkového stavu, avšak vykonané dôkazy nesprávne vyhodnotil. Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že stavebníkom garáže bol navrhovateľ, ktorý si garáž fakticky postavil. Uvedené považoval odvolací súd za preukázané zisteným skutkovým stavom a tiež listinnými dôkazmi o kúpe stavebného materiálu na garáž. Za preukázané považoval skutočnosti ohľadne rodinnej situácie v čase výstavby garáže a po nej, keď navrhovateľ býval u rodičov a hodlal tam aj zostať bývať, nakoľko ostatní súrodenci (okrem mentálne postihnutej sestry) už boli odsťahovaní, s výstavbou začal po návrate z vojenskej služby, kedy si kúpil auto. Svedkovia potvrdili, že nevedia, kto financoval garáž, ale chodili pomáhať Z., ktorý si staval garáž, ktorý sa zaujímal o kúpu materiálu, kde sa tento dá výhodne zohnať. Navrhovateľ predložil viaceré listinné dôkazy o kúpe materiálu na garáž, s tým, že nie je spravodlivé požadovať od neho, aby predložil doklady o nákupe všetkého použitého materiálu a to vzhľadom na odstup času viac ako 10 rokov a na dobré rodinné vzťahy v dobe výstavby garáže. Matka navrhovateľa, v dobe výstavby garáže bezpodielová spoluvlastníčka pozemku pod garážou nepredložila žiaden doklad o výstavbe garáže, tvrdila, že garáž si staval odporca 1/, teda jej manžel pre seba, čo však tento ako účastník konania poprel a tvrdí, že garáž si postavil navrhovateľ za svoje peňažné prostriedky a pre svoju potrebu. Navrhovateľ navyše garáž nerušene od roku 2002 po dobu do roku 2012 užíval.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti odvolací súd tak mal za preukázané, že stavebníkom garáže bol navrhovateľ. Pri novovzniknutej stavbe možno považovať za kľúčový moment pre nadobudnutie vlastníckeho práva kolaudáciu. V danej veci však bolo stavebné povolenie aj kolaudačné rozhodnutie vydané na vlastníkov pozemku, na ktorom bola garáž postavená a to rodičov navrhovateľa, o čom navrhovateľ mal vedomosť, v tej dobe (výstavby a kolaudácie) voči tomu nemal výhrady, keďže býval s rodičmi, mienil s nimi zostať bývať, nikto mu v užívaní garáže nebránil a bolo to administratívne jednoduchšie a bezproblémovjšie. Po dobu do roku 2012 nemal dôvod uvedenú situáciu riešiť, keďže až v tomto roku mu odporca 2/, ktorý sa stal spoluvlastníkom pozemku aj garáže po svojej matke znemožnil užívanie garáže.

Podľa § 80 písm. c) O.s.p. návrhom na začatie konania možno uplatniť, aby sa rozhodlo najmä o určení, či tu právny vzťah alebo právo je alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem.

Posúdenie naliehavého právneho záujmu je otázkou právnej kvalifikácie rozhodujúcich skutočností. Daný je v prípade, keď sa nemožno domáhať priamo plnenia, a tiež vtedy, ak by bez tohto určenia bolo ohrozené právo navrhovateľa, alebo ak by bez tohto určenia bolo právne postavenie navrhovateľa neisté.

Keďže bolo preukázané, že navrhovateľ si na základe dohody s rodičmi (otec-odporca 1/ dohodu potvrdil a matka navrhovateľa nijakým spôsobom nepreukázala, že by navrhovateľovi bránila vo výstavbe garáže, alebo by mala nejaké výhrady voči nákupu stavebného materiálu navrhovateľom, alebo voči jeho užívaniu garáže) v čase výstavby garáže ako spoluvlastníkmi pozemku postavil na tomto garáž, čím sa stal je vlastníkom ako stavebník, a v súčasnosti sú v katastri nehnuteľností vedení ako spoluvlastníci garáže odporcovia 1/,2/ každý v podiele 1/2 má naliehavý právny záujem v súlade s cit. ust. na určení svojho vlastníctva. Údaje katastra uvedené v § 7 katastrálneho zákona sú hodnoverné, ak sa nepreukáže opak(§70 katastrálneho zákona č. 2/3/2002 Z.z.) a v danom prípade bolo preukázané, že stavebníkom garáže bol navrhovateľ, ktorý sa tak originálnym spôsobom stal jej vlastníkom, čiže bolo preukázané, že zapísaným vlastníkom garáže ich vlastnícke právo nesvedčí.

Odvolací súd tak považoval návrh navrhovateľa za dôvodný, keď tento preukázal, že bol stavebníkom garáže a preto rozsudok súdu prvého stupňa podľa § 220 O.s.p. zmenil a návrhu navrhovateľa vyhovel a určil jeho vlastnícke právo k predmetnej garáži.

O práve na náhradu trov tohto konania rozhodne odvolací súd podľa ust. § 224 ods. 1,2 O.s.p. za použitia ust. § 151 ods.3 O.s.p samostatným uznesením do 30 dní po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

Uvedený rozsudok bol v senáte prijatý pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustné odvolanie.